

El Roc de la Llum

Les Masies de Roda

Ubicació

Comarca: Osona
Lloc/Adreça: Collet de Casserres, 08510.
Emplaçament A l'extrem de nord-oriental del terme. A la part de tramuntana de la península de Casserres.

Coordenades:

Latitud: 42.00141
Longitud: 2.34063
UTM Est (X): 445394
UTM Nord (Y): 4650143

Classificació

Número de fitxa 08116-110
Àmbit: Patrimoni immaterial
Tipologia Tradició oral
Estil / època: Popular
Estat de conservació Bo
Protecció Inexistent
Accés Fàcil
Ús actual: Científic
Titularitat Pública
Fitxes associades:
[Sant Pere de Casserres](#)
Autoria de la fitxa Jacob Casquete Rodríguez
Data de registre de la fitxa: dj., 13/05/2010 - 02:00

Descripció

El lloc de Casserres ha estat i és font inesgotable de llegendes, contes i narracions vàries a la cultura popular. Aquestes històries, moltes transmeses oralment i altres d'escrites, són més fruit de la imaginació

col·lectiva que no pas de la realitat històrica, també present al monestir. El paisatge, l'encant, la isolació, el nexa d'unió amb la gent del lloc, i com no, la pròpia història han provocat que al voltant de Casserres es creés un mite. Cal diferenciar enter aquelles històries que són exclusives del monestir i altres que formen part de la narrativa folklòrica general catalana i l'única cosa que fan es enquadrar els fets en l'entorn físic de Casserres. A continuació l'escriptora Mercè Molist Ferrer recull una de les llegendes referents al lloc Casserres i relata perquè és conegut el lloc de Casserres com la Roca de la Llum. Aquesta llegenda històrica succeeix en temps de Lluís I el Pietós. "Any 800 del naixement de Nostre Senyor. Fa 33 llunes que Lluís, dit el Pietós, fill de l'emperador de noble memòria dit el Magne, que escometé i feu recular braument les hosts morisques fins més enllà dels Pirineus, conquerí l'estratègic cim dit Kastro Serras. Els homes, cruels de bravura, van matar tots els assetjats i, a força d'espasa, es varen fer seva la torre aixecada en els temps tan antics dels avis romans. Era negra nit, Lluís a la tenda, un nen va saltar, en silenci espectral, de dalt les cingleres. Els homes del noble dit en Ramon Folc el troben i a empentes i cops li presenten. Diu el Pietós: - Qui ets i què busques? -Cerco el gran senyor dels homes que envolten els cingles en setge i volen matar els soldats del meu pare, que és el capitost. Es mouen espases, el volen fer seu per tallar-li el coll. Però el Pietós, de tan gran memòria, mugué una mà i tothom callà. -No vinc, gran senyor, a vós atacar. Jo no vull la guerra. Doneu-me tres dies i tots els soldats cauran en gran somni per un beure d'herbes que tinc amagat. Jo us faré el senyal, en aquesta roca: un fanal encès. -Traïdor al teu pare! -Només us demano que no hi hagi mal. És la rendició, no hi haurà cap lluita, ni un sol home mort. Jureu-ho senyor. I així una nit, era lluna nova, tots els acampats al peu de la Serra van veure, tres cops, pujar una llum just en una roca. I els nostres cristians prest van ocupar el volgut castell al penya-segat. Potser en record de tal gran Atzar, Lluís, el Pietós, se n'enamorà i no gaire lluny del castell, on deixava els soldats més fidels, aixecà una església: Sant Pere, la pedra, Roca de la Llum". (MOLIST, n. d.).

Història

Lluís I el Pietós (Cassinogilum, 778-Ingelheim, 840), fou l'únic fill de Carlemany que arribà a l'edat adulta i succeí al seu pare com a rei dels francs i emperador (814-840).

Bibliografia

MOLIST FERRER, M (n. d.): El Monestir de les Dames. Obtinguda el 26 d'abril de 2010. <http://ww2.grn.es/merce/literature/casserres/index.html> PALLÀS I ARISA, V. (1998): "El Cos Sant. Sant Pere de Casserres, entre el mite i la realitat". La Busca edicions s. L, Barcelona. ROVIRA I MONTELLS, J.M. (2005). "Les Masies de Roda. Història del nostre poble", Ajuntament de Les Masies de Roda, Les Masies de Roda. ROVIÓ I ALEMANY, X. (2000): "100 Llegendes de la Plana de Vic"! Farell, Sant Vicenç de Castellet. SOLDEVILA, T. (1999): "Sant Pere de Casserres. Història i llegenda". Eumo Editorial/Consell Comarcal d'Osona, Barcelona.

